

og Skyndsomhed, vilde derfor være vanskeligt, og at fremtvinge Sagen er en ligefrem Umulighed. Hvad angaar det andet Spørgsmaal, nemlig at Ministeriet ikke har meddelt Kommissionens Betænkning, forekommer det mig, at det tydelig fremgaar af Ministeriets Skrivelse, hvorfor man ikke har gjort det, nemlig af den gode Grund, at man ikke har modtaget den. (Modsigelse af Ordføreren). So, der staar udtrykkelig i 2det Stykke af Skrivelsen, at Ministeriet ikke har modtaget Kommissionens motiverede Betænkning. Det, der forelægges fra Kommissionen, er kun et kort affattet Udfast til en Jisserilov uden nogenformelst tilføjet Motivering eller Betænkning. Et saadant Udstykke vil være ligesaa lidt oplysende for Rigsdagen og for Offentligheden, som det er for Ministeriet, og man venter altsaa kun paa at faae Betænkningen for at meddele den, navnlig i næste Rigsdagssession, til hvilken Tid jeg haaber, at Indenrigsministeren vil se sig istand til at forelægge den længe bebudede og, som det synes, længelsfuldt ventede Jisserilov. Hvad angaar den Overveielse, der er nævnt under Nr. 79 i Betænkningen, kan jeg ikke finde Noget at erindre imod, at den pågældende Sag tages under Overveielse; det er kun Overveielsernes Resultat, jeg vil finde Anledning til at udtale mig om, naar det kommer til at foreligge. — Med Hensyn til Bemærkningen under Nr. 80, at der burde staa: „Statens Lilstud“ istedetfor „Kommunens Lilstud“, skal jeg udtale, at jeg tror det rigtigst at erindre om, at Kommunen isølge Kontrakt af 29de Oktober 1869 overtog at udrede det Lilstud, som hidtil var blevet udredt af Staten, og det vilde dog se mærkeligt ud, om man i Regnskabet vilde indføre, at det var Statens Lilstud, naar det er Kommunen, der betaler. At man har givet Kommunen et Bederlag for at fri Staten for at gjøre dette Lilstud, er ganske sikkert; men derfor vilde det ligesuldt være vildeledende, om man, fordi der er et saadant historisk Sammenhæng mellem Omvevlingen af Kommunens og Statens Forpligtelse, vilde i Regnskabet, der skal være en formel rigtig Fremstilling af Forholdet, indføre Staten, da det er Kommunen, der har paataget sig Forpligtelsen til at indsette Lilstudet og har indsat det. — Der er under Nr. 81 gjort en Hensynstilling med Hensyn til den grønlandste Handelsforstandige Jørelse, og jeg har bragt denne Udtalelse til den grønlandste Handels Direktions Kundskab; den vil sikkert vide at tage skyldigt Hensyn dertil.

Winther: Der er et Forhold angaaende Bygningsvesenet, som flere Gange har været fremdraget her i Thinget, men som ikke har ført til noget Resultat, og det er, at man, efter at vort Land har lidt den Ulykke at indskrænkes ved Fredsslutningen, mærkelig nok ikke har tænkt paa at indskrænke Antallet af de offentlige Bygninger, der

bruges som Lokaler for Regjeringens Jørelse og i andre offentlige Diemed. Jeg siger ikke, at man kan bebreide Regjeringen dette; thi der har ikke foreligget noget bestemt Forslag i saa Henseende, og de Udtalelser, der ere fremkomne, have jo mere været fra enkelte Medlemmer; men jeg vil i Anledning af den Hensynstilling, der er gjort i Betænkningen under Nr. 58, og de Overveielser, som der paatæntes førte med Indenrigsministeren, tillade mig allerede nu at omtale denne Sag, fordi det var muligt, at der, naar vi kom til en saadan Forhandling, kunde forberedes et videre Skridt i saa Henseende end det, der i Dieblirket paatæntes af Udvalget. Det er jo besynderligt at tænke sig, at de samme Bygninger, der nu bruges til Regjeringsbygninger, vare omtrent tilstrækkelige til Regjeringsbygninger, dengang vort Land var $\frac{2}{5}$ større. Vi se her en stor Del af Christiansborg Slot overladt til Civillisten, men det er jo kontraktmæssig, der er ikke Noget at sige derimod; men jeg antager, at, da Kongen nu ikke længer bor paa Christiansborg Slot, maa der kunne tilfælles Bekvemmelighed træffes andre Arrangementer, saaledes at Christiansborgslot kunde blive saa at sige Regjeringspalladet i Dammar, og at man der kunde have Lovgivningsmagten, den høieste dømmende Magts Repræsentation samt den høieste Administration samlet paa eet Sted. Naar vi se de Bygninger, der ligge langs med den nye Gade bag Børsen, Slotsholmsgade, og overveie Forholdene her i Byen, saa vil det vistnok være paafaldende for Enhver, at man vil benytte disse Bygninger paa den Maade, hvorpaa det nu sker, og ikke vil søge, hvad jeg er overbevist om, vilde være til Fordel for Statskassen, at faae dem solgte og faae de Kontorer, som ligge der, indlagte paa Christiansborg Slot. Jeg er overbevist om, at det maatte kunne lade sig gjøre. Det er imidlertid Noget, som ikke har været Gjenstand for Underhandling i Finantsudvalget, men derimod er bragt frem her i Thinget, navnlig af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Jeg tror, at det var for to Sessioner siden, at han omtalte dette Spørgsmaal. Grunden, hvorfor jeg bringer det paa Omtale, er den, at jeg vilde tillade mig at henstille til den ærede Indenrigsminister, om han ikke skulde kunne give os en let Udgang til at lære at kende og hele Offentligheden til at se Værdien af de Bygninger, som Staten eier til den Slags Brug, og om han ikke skulde have taget Sagen under foreløbig Overveielse, saaledes at han, hvis Underhandlingerne med Finantsudvalget skulde komme videre ind paa dette Omraade, da allerede var istand til at have en foreløbig Mening om, hvorvidt det kunde nytte at forfølge dette Formaal. Da det kun er en ikke forberedt Udtalelse, der her kommer frem fra min Side om denne Sag, som dog før har været bragt offentlig frem, skal jeg ikke opholde Thinget længere dermed. Enhver vil imidlertid se, at det er